DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 153r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

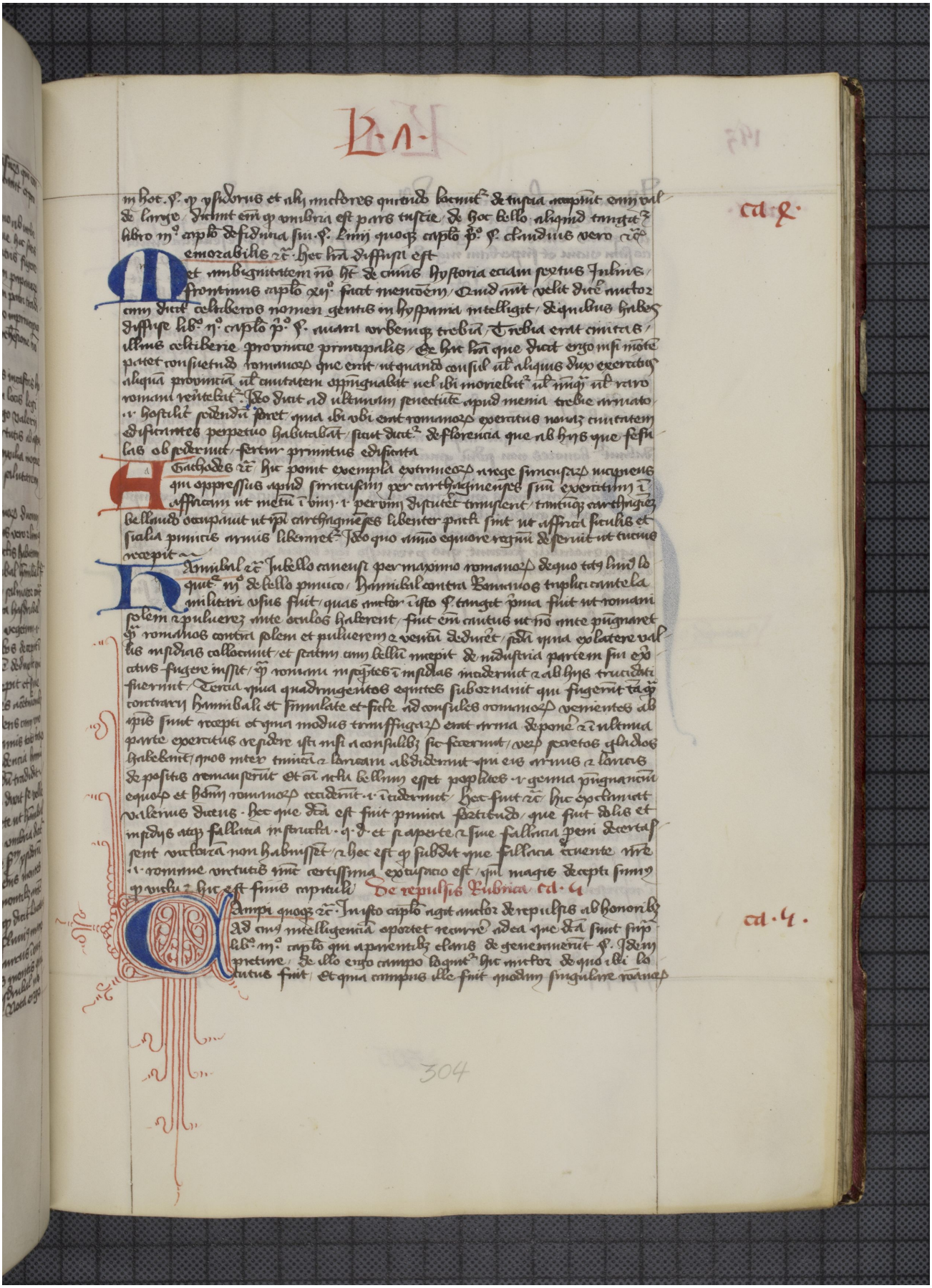

cd. q.

in hot. ꝓ. q ysidorus et alij metores quirend hacenus de tusia scripsit cum vel de longo dicunt eam q umbra est pars tuscie de hoc bello aliquid tangit libro iij° capto de fidenia sm. ꝓ. Lum quoq capto p° ꝓ. claudius vero cō

memorabilis ꝛc. hec hra diffusi est

Et ambiguitatem no sit de cuius hystoria eadem pretus Julius frontinus capto xij° fiat mentōem. Quid autem velit dicere auctor cum dicit celiberos nomen gentis in hyspania intelligit. de quibus habes diffuse lib° ij° capto p° ꝓ. quam urbemq trebiā. Trebia erat ciuitas illius celiberie provincie principalis. de hac hra que dicat ergo nisi mote patet consuetud romanorū que erat ut quando consul aut aliquis duo exercitus aliqua provincia ut ciuitatem expugnabat uel ibi morebat aut imq aut raro romani redibat. Ideo dicit ad ultimum senectute apud menia trebie armato. i. hostilit poendi poret qua ibi ubi erat romanorū exercitus nouiz ciuitatem distinctes perpetuo habitabat sicut dicit de florencia que ab hys que sepi las obpederunt sertim primitus edificata

Hannibal ꝛc. hic ponit exemplā extraneorū a rege sinensium accipiens qui oppressus apud siracusam per carthaginenses sum exercitum i affricam ut metu i vinc. i. perum disiuret timuerent timuiq carthaginē bellando capiant ut ipi carthaginenses liberter pacti sint ut affricani siculis et sicilia primitus armis liberet. Ideo quo animo equore regni deseruit ut tuerus recepit

Hannibal ꝛc. Jubello canensi per maximo romanorū de quo tcy lind lo quit. iij° de bello punico. Hannibal contra romanos triplici cautela militari usus fuit quas auctor i isto ꝓ. tangit prima fuit ut romani solem a pulvere ante oculos haberent fuit eni cautus ut no ante pugnaret ꝓ romanos contra solem et pulverem a venti deduret sed ipa equitatem vallis insidias collocauit et statim cum bellū incepit de industria partem sui exercitus fugere iussit ꝓ romani insequentes i insidias inciderunt a ab hys trucidati fuerunt. Tertia ipsa quadringentos equites subornauit qui fugerent ta q contrarij hannibali et simulate et sicte ad consules romanorū venientes ab ipis sunt recepti et qua modus transfugiendi erat arma deponē ꝛc. ultima parte exercitus repedere isti insi a consulibz sic fecerunt. vero secretos gladios habebant quos inter tunicā a lancam abdiderunt qui eis armis a lancis depositis remanserunt et ōi ceti bellum esset populus romanus i. germa pugnantū equorū et hominū romanorū ceciderunt. i. ceciderunt. hec sunt ꝛc. hic exclamat auctor dicens. hec que dta est sunt primia sertitudo que sunt de lis et insidys atq fallacia instructi. q. d. et si aperte a sine fallacia peni decertasent victoria non habuisset. a hec est q subdit que fallacia cruente vire i. romane virtutis sunt certissima exercitio est. qui magis decepti sunt q vincti a hic est finis capitulī

De repulsis Rubrica cd. 4

Campi quoq ꝛc. In isto capto agit auctor de repulsis ab honoribz ad cum intelligentia oportet recurrere ad ea que dta sunt sup lib° iij° capto qui a parentibz clams de genere nerunt ꝓ. Idem pretine. de illo ergo campo loquit hic auctor de quo ibi lo cutus fuit. et qua campus ille fuit quodam singulare ratione

cd. 4.